

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/277/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215205087
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kmeťová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6215205087.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci žalobcu 1/ TOP TERRA ACS SPOLKA KOMANDYTOWA, so sídlom ul. Institutowa 14, 96-100 Skierniewice, spoločnosť zapísaná v registri pod č. 0000449013, IČO: 101546318, Poľská republika, žalobcu 2/ Soft 3, s.r.o., so sídlom Muľa 88, 991 22 Muľa, IČO: 46 858 385, obaja právne zastúpení splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Zuzanou Komorovskou, advokátkou so sídlom AK v Košiciach, ul. Kuzmányho 57, proti žalovanému MacMillian Slovakia, s.r.o., so sídlom SNP 9, 990 01 Veľký Krtíš, IČO: 36 247 278, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní žalobcu 1/ a žalobcu 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 11Cb/41/2015-51 zo dňa 14. augusta 2015 v senáte jednohlasne takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 11Cb/41/2015-51 zo dňa 14. augusta 2015 potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd Veľký Krtíš napadnutým uznesením návrh žalobcu 1/ a žalobcu 2/ na nariadenie predbežného opatrenia doručený súdu dňa 16. 07. 2015 zamietol.

Žalobca 1/ a žalobca 2/ podali na súd prvého stupňa dňa 16. 07. 2015 návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žiadali, aby súd žalovanému zakázal akýmkoľvek spôsobom nakladať s osobnými motorovými vozidlami presne označenými v petite návrhu, najmä aby žalovanému zakázal motorové vozidlá previesť na inú osobu, predať, postúpiť, založiť alebo zaťažiť inými právami a použiť ako nepeňažný vklad, všetko do právoplatného skončenia súdneho konania, zároveň tiež navrhli, aby súd žalovanému uložil povinnosť umožniť žalobcom označené motorové vozidlá dočasne užívať. Žalobcovia tvrdili, že mali záujem nadobudnúť vlastnícke právo k osobným motorovým vozidlám označeným v návrhu, od októbra 2014 im však žalovaný nedoručil faktúru, žalobcovia preto nemohli platiť splátky nájomného, čím im bola spôsobená škoda. Tvrdili tiež, že žalovaný marí naplnenie účelu zmluvy, pretože odstúpil od zmlúv a môže s predmetom zmlúv ľubovoľne nakladať. Žalobcovia uviedli, že v konaní vo veci samej sa mienia voči žalovanému domáhať neplatnosti skončenia zmlúv uzatvorených medzi účastníkmi konania a tiež uloženia povinnosti žalovanému plniť si zmluvné záväzky. Žalobcovia tiež tvrdili, že majú obmedzenú možnosť na uplatnenie nároku na náhradu škody voči žalovanému, ktorý podal na žalobcov trestné oznámenie v Maďarskej republike za spreneveru, osobné motorové vozidlá boli zadržané a vrátené žalovanému, ktorý ich odvtedy užíva. Žalobcovia tiež tvrdili, že žalovaný ponúkol tieto vozidlá na predaj prostredníctvom spoločnosti LION CAR, s.r.o. v Banskej Bystrici. Konanie žalovaného považujú žalobcovia za protiprávne, zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania podľa žalobcov odstúpením od zmluvy nezanikol, žalobcovia trvajú na týchto zmluvách a chcú si plniť záväzky z nich.

Súd prvého stupňa preskúmal návrh žalobcov a vyhodnotil pripojené listinné dôkazy, na základe čoho došiel k záveru, že žalobcovia neosvedčili danosť tvrdeného práva a ani požiadavku na dočasnú úpravu pomerov medzi účastníkmi konania pre nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy na právach žalobcov. Z predložených listinných dôkazov súd zistil, že medzi účastníkmi vznikol záväzkový vzťah na základe Rámcovej zmluvy č. XXXXXXXX, č. XXXXXXXX zo dňa 03. 06. 2013 a č. XXXXXXXX z

23. 09. 2013, predmetom ktorých zmlúv bol nájom motorových vozidiel Mitsubishi L200 a BMW 535 dGT Xdrive zo strany žalobcov ako leasingových nájomcov, pričom plnenie žalobcu 1/ bolo rozložené do 60 splátok, mesačne po 470,- Eur, ktorá čiastka v súčte 14.475,- Eur predstavuje obnos financovaný leasingom a plnenie žalobcu 2/ bolo rozložené na 48 mesačných splátok vo výške 970,- Eur, ktoré v súčte tvoria sumu 30.510,- Eur. Pokiaľ aj žalovaný po októbri 2014 žalobcom nedoručil faktúru, resp. nevystavil účtovný doklad, nemožno z toho podľa súdu usudzovať na to, že tak konal, aby odstúpil od uzatvorených rámcových zmlúv, pretože mal úmysel si predmet zmlúv ponechať pre seba. Súčasťou zmlúv je aj dohoda strán o platobných záväzkoch, ktorá obsahuje prehľad splátok, ktorým sa mal nájomca pri plnení svojich zmluvných povinností riadiť, zmluvne je medzi účastníkmi vyriešená aj otázka fakturácie, podľa dohody leasingový nájomca bude platiť prenajímateľovi splátky na základe faktúry. Nesplnenie zmluvnej povinnosti vystaviť faktúru treba posudzovať v kontexte ostatných zmluvných a zákonných povinností účastníkov, pričom faktúra je daňový doklad, avšak nevystavenie faktúr zo strany žalovaného po októbri 2014 nie je dôvod na ospravedlnenie neplnenia zmluvných povinností žalobcov. Pokiaľ žalovaný nevystavil účtovné doklady, žalobcovia síce nemali možnosť zaviesť prípadné zmluvné plnenie do svojho účtovníctva, nebránilo im to však zabezpečiť splnenie svojich platobných záväzkov podľa rámcových zmlúv. Žalobcovia podľa súdu prvého stupňa neosvedčili, že na strane žalovaného absentoval zákonný podklad pre postup spojený s odstúpením od rámcových zmlúv, pokiaľ žalovaný usudzoval na podstatné porušovanie zmluvných povinností, zrejme vychádzal z § 345 ods. 1 Obchodného zákonníka. Z rámcových zmlúv nevyplýva, že na strane žalobcov po skončení leasingu a zaplatení leasingových splátok vznikol nárok na nadobudnutie vlastníctva k označeným motorovým vozidlám, zo samotných zmlúv vyplýva, že žalobcovia ako leasingoví nájomcovia sa nepovažovali za vlastníkov osobných motorových vozidiel, po skončení nájmu mali povinnosť predmet leasingu prenajímateľovi vrátiť v dobrom stave, pričom čiastka, ktorú žalobcovia doposiaľ žalovanému platili predstavuje odplatu za užívanie predmetu zmlúv, ktorý bol v dispozícii žalobcov.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že nariadením navrhovaného predbežného opatrenia by bol žalovaný ako vlastník veci neprimerane obmedzovaný vo svojich právach. Uviedol tiež, že žalobcovia neosvedčili ani naliehavosť dočasnej úpravy pre neudržateľnosť pomerov, pokiaľ aj spoločnosť Lion car so sídlom v Banskej Bystrici ponúka na predaj druhovo rovnaké vozidlá, nie je preukázané, že ide o vozidlá totožné s predmetom leasingu podľa rámcových zmlúv. Súd nezistil žiadne také konanie žalovaného, ktoré by mohlo viesť k sťaženiu alebo znemožneniu uplatnenia práv žalobcov v súdnom konaní, pričom zistenie, či postup žalovaného pri odstúpení od zmlúv bol v súlade so zákonom alebo či došlo k neplatnému odstúpeniu bude predmetom meritórneho konania, dokazovania a rozhodnutia súdu o žalobe žalobcov. Po predčasnom ukončení leasingu je povinnosťou žalovaného vykonať vyporiadanie a zúčtovať finančné nároky a pohľadávky, ktoré zo zmlúv vznikli oproti úhradám žalobcov.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia a návrh žalobcov v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podali žalobca 1/ a žalobca 2/ spoločné odvolanie a navrhli, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že ich návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovie.

Žalobcovia namietali, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa nezodpovedá skutkovému stavu tak, ako ho uvádzali žalobcovia v návrhu, a nezodpovedá ani právnej úprave v oblasti účtovníctva, daňových zákonov a nemá oporu ani v Obchodnom zákonníku, ktorý vychádza z rovnosti zmluvných strán a z obojstrannej povinnosti plnenia zmluvných záväzkov. Žalobcovia v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia netvrdili a ani nezdôvodňujú svoj návrh tým, že neplatenie nájomného je dostatočným dôvodom pre odstúpenie od zmluvy, ale tvrdili, že doručenie oznámenia o odstúpení od zmluvy jednou zmluvnou stranou tretej osobe, ktorá nikdy nebola účastníkom zmluvy (matka konateľa), nemôže byť relevantným prejavom vôle. Za nesprávny považujú žalobcovia aj názor súdu prvého stupňa, že podľa leasingových zmlúv žalobcovia nemali právo na odkúpenie predmetov nájmu po ukončení doby nájmu, nakoľko podľa poslednej vety v zmluve pod splátkovým kalendárom je posledné nájomné zvýšené o splátku nájmu a obsahuje ostatkovú hodnotu, kde je jej vyplatením motorové prostriedky sa dostanú do vlastníctva nájomcu. Žalobcovia nesúhlasia so súdom prvého stupňa, ktorý vychádzal z toho, že pokiaľ aj žalovaný nedoručil žalobcom faktúru, neospravedlňuje to žalobcov od plnenia zmluvných povinností uhrádzať dohodnuté nájomné. Poukazovali na právnu úpravu týkajúcu sa účtovania podnikateľských subjektov, keď pri operatívnom leasingu je účtovná jednotka oprávnená uhradiť nájomné len na základe faktúry, absencia faktúry spôsobuje, že nájomné nemôže byť

zaúčtované, nie je možné uplatniť odpočet DPH, ide o jav sankcionovaný správcom dane. Žalobcovia nesúhlasia so záverom súdu prvého stupňa v tom, že pokiaľ aj žalovaný nedoručil žalobcom faktúry, mali napriek tomu naďalej uhrádzať nájomné. Žalobcovia tvrdia, že zo strany žalovaného boli nútení k tomu, aby mu uhradili finančné plnenie bez finančných dokladov, teda žalovaný zneužíval svoje postavenie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcov vyjadril písomným podaním zo dňa 09.10.2015 a navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia potvrdil, pretože toto považuje za správne. Podľa žalovaného v tomto prípade neboli splnené podmienky na nariadenie predbežného opatrenia navrhovaného žalobcami, keď nebol osvedčený nárok a nebola osvedčená ani existencia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací vec prejednal podľa § 212 ods. 1 a §214 ods. 2 OSP v senáte bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné.

Podľa § 74 ods. 1 Zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len OSP), pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Ako to správne uviedol aj súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, v ktorom citoval z uznesenia NS SR sp. zn. 6M Cdo 5/2012 zo dňa 28. 11. 2012, nariadenie predbežného opatrenia súdom predpokladá, aby sa osvedčila potreba dočasnej úpravy pomeru účastníkov konania, dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ale tiež aj nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Dôkazné bremeno na zdôvodnenie navrhovaného predbežného opatrenia je vždy na tom účastníkovi, ktorý nariadenie predbežného opatrenia navrhuje, pričom nakoľko ide o predbežné opatrenie, skutočnosti, na základe ktorých sa navrhovateľ domáha nariadenia predbežného opatrenia nemusia byť preukázané, ale postačuje ich osvedčenie.

Z návrhu aj z predložených dokladov vyplýva, že medzi žalovaným ako prenajímateľom a žalobcami ako nájomcami boli v júni a septembri 2013 uzavreté nájomné zmluvy, ktoré je možné označiť za tzv. leasingové zmluvy, predmetom ktorých bol prenájom osobných motorových vozidiel, pričom nájomné bolo rozpočítané na 60, resp. 48 mesačných splátok. Žalobcovia predložili viacero dokladov v maďarskom jazyku, predložili však aj doklady v slovenčine, okrem iného aj preklad „Rámцovej zmluvy ohľadne nájomnej dohody“, uzavretej dňa 23. 09. 2013 medzi žalovaným ako prenajímateľom a žalobcom 2/ ako nájomcom, ďalej výzvu - pokus o zmier právnej zástupkyne v zastúpení žalobcov zo dňa 27.05.2015. Z uvedeného pokusu o zmier mal súd osvedčené, že žalovaný v októbri 2014 prestal doručovať žalobcom faktúry s vyúčtovaným nájomným, ďalej že odstúpil od zmlúv (resp. zmluvy), podľa žalobcov odstúpenie od zmluvy bolo doručené matke konateľa spoločnosti žalobcu.

Žalobcovia v návrhu tvrdili, že voči žalovanému chcú podať na súd žalobu o neplatnosť zániku zmlúv uzavretých medzi žalobcami a žalovaným a o uloženie povinnosti žalovanému riadne plniť svoje záväzky z uzavretých zmlúv. Návrhom na predbežné opatrenie sa domáhali nariadenia predbežného opatrenia, ktorým súd zakáže žalovanému nakladať s osobnými motorovými vozidlami, ktoré mali žalobcovia prenajaté na základe nájomných zmlúv uzavretých so žalovaným ako prenajímateľom.

Odvolací súd súhlasí so súdom prvého stupňa v tom, že žalobcovia neosvedčili voči žalovaným taký nárok, ktorý by vychádzal z vlastníckeho práva žalobcov k uvedeným motorovým vozidlám. Bez ohľadu na to, či z uzavretých zmlúv vyplýva, že po úhrade poslednej splátky prejde vlastníctvo k vozidlám na nájomcu, je nepochybné, že v čase keď žalovaný odstúpil od zmlúv, žalobcovia nenadobudli vlastnícke právo k motorovým vozidlám. Okolnosti odstúpenia od zmluvy, skúmanie tohto právneho úkonu z hľadiska jeho platnosti alebo neplatnosti bude predmetom konania vo veci, takže otázka, komu bolo doručené odstúpenie od zmluvy ako písomný právny úkon zo strany žalovaného, je pre rozhodnutie o navrhnutom predbežnom opatrení právne irelevantná. Rovnako tak iba v konaní vo veci bude súd hodnotiť, či žalovaný oprávnene odstúpil od zmlúv uzavretých so žalobcom pre meškanie žalobcov s úhradou nájomného, alebo či naopak, meškanie žalobcov s úhradou nájomného bolo zavinené porušením povinností zo strany žalovaného. Žalobcovia v konaní osvedčili, že si chcú voči žalovanému uplatniť nároky v súvislosti s odstúpením od zmluvy na súde (žaloba o neplatnosť odstúpenia od zmluvy, o splnenie povinností zo zmluvy, prípadne iné). Žalobcovia však neosvedčili, že majú voči žalovanému nárok na vydanie motorových vozidiel, nakladanie s ktorými navrhli žalovanému zakázať, rovnako tak

neosvedčili, že pokiaľ by boli v spore vo veci úspešní, bol by prípadný výkon rozhodnutia ohrozený. Odvolací súd súhlasí so súdom prvého stupňa, že žalobcovia v návrhu neuviedli žiadne také skutočnosti, ktoré by viedli k záveru súdu o sťažení alebo znemožnení uplatnenia práv žalobcov v riadnom konaní. Súd prvého stupňa správne uviedol, že z predloženého listinného dôkazu (web stránka Autobazár EÚ) nemožno zistiť, či predmetom inzercie je ponuka na predaj osobných motorových vozidiel totožných s predmetom leasingu. Rovnako tak žalobcovia neosvedčili, že v prípade odpredaja uvedených vozidiel by došlo k takému zmenšeniu majetku žalovaného, že by bol ohrozený prípadný výkon rozhodnutia pokiaľ by išlo o finančné plnenie (napr. žalobcami uplatnená náhrada škody voči žalovanému pre porušenie zmluvných povinností).

Na základe vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že žalobcovia neosvedčili existenciu takého nároku voči žalovanému, ktorý by odôvodňoval nariadenie navrhovaného predbežného opatrenia, neosvedčili tiež hrozbu vzniku nenapraviteľnej ujmy v prípade, že navrhované predbežné opatrenie nebude súdom vydané. Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvého stupňa, že v tomto prípade neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia, a preto rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.